

Aşk Hikayesi

– suleyman-kor · 26 Aralık 2009

Bir zamanlar, bütün duyguların üzerinde yaşadığı bir ada varmış:

Mutluluk, Üzüntü, Bilgi ve tüm diğerleri, Aşk dahil.

Bir gün, adanın batmakta olduğu, duygulara haber verilmiş. Bunun üzerine hepsi adayı terk etmek için sandallarını hazırlamışlar.Aşk, adada en sona kalan duygu olmuş çünkü mümkün olan en son ana kadar beklemek istemiş.Ada neredeyse battığı zaman, Aşk yardım istemeye karar vermiş. Zenginlik, çok büyük bir teknenin içinde, geçmekteymiş.Aşk, "Zenginlik, beni de yanına alır mısın?" diye sormuş.Zenginlik, "Hayır, alamam.Teknemde çok fazla altın ve gümüş var, senin için yer yok." demiş.Aşk, çok güzel bir yelkenlinin içindeki Kibir'den yardım istemiş. "Kibir, lütfen bana yardım et!", Kibir "Sana yardım edemem, Aşk. Sırılsıklamsın ve yelkenlimi mahvedebilirsin." diye cevap vermiş. Üzüntü yakınlardaymış ve Aşk yardım istemiş: "Üzüntü, seninle geleyim." Üzüntü "Of, Aşk, o kadar üzgünüm ki, yalnız kalmaya ihtiyacım var." Mutluluk da Aşk'ın yanından geçmiş; ama o kadar mutluymuş ki Aşk'ın çağrısını duymamış. Aşk, birden bir ses duymuş. "Gel Aşk! Seni yanıma alacağım..."Bu Aşk'tan daha yaşlıca birisiymiş. Aşk o kadar şanslı ve mutlu hissetmiş ki, onu yanına alanın kim olduğunu öğrenmeyi akıl edememiş. Yeni bir kara parçasına vardıklarında, Aşk'a yardım eden yoluna devam etmiş. Ona ne kadar borçlu olduğunu fark eden Aşk, Bilgi'ye sormuş: "Bana yardım eden kimdi?" Bilgi "O, Zaman'dı" diye cevap vermiş. "Zaman mı? Neden bana yardım etti ki?" diye sormuş Aşk. Bilgi gülümsemiş: "Çünkü sadece Zaman Aşk'ın ne kadar büyük olduğunu anlayabilir"demiş ..